

VIII, 14. (konvol.)

Upplästa af S. Smets på Sv. Landmålaförn.

mot den 9 mars 1885.

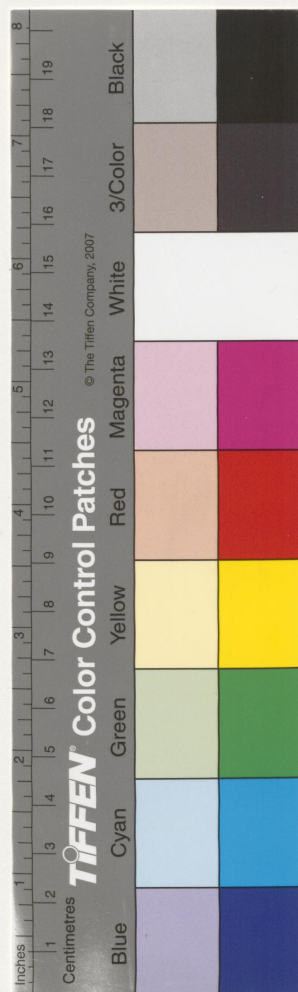
4 rikor från Ekenäs af S. Smets.

1. Där gingo två jungfrur i rosendelund
De plockade blader och blommor.
Den ena hon var af hjärtat så glad,
Den andra var så sorgsen och bedröfvad.
2. Den rika hon till den fattiga sad:
Hvad äfver är du sorgsen och bedröfvad
Sörjer du din far eller sörjer du din mor,
Eller hafver du förlorat din ära?
3. Intet sörjer jag hvarken far eller mor,
Och Gud han bevarar min ära,
Jag sörjer långt mera den fagra ungersven,
Den vi bägge håller så kära.
5. Och ungersven han stod icke långt därifrån
Och hörde, hvad de jungfrurna talte.
O du store herre Gud, som i höga himlen är,
Du vet väl, hvilkendera jag skall taga.
4. Och intet sörjer jag den fagra ungersven,
Som vi bägge håller så kära.
Jag vet väl, att han tar mig, som rikedomar har,
Och låter den, som fattig är, bortgå.
6. Och ungersvenn han gånge sig ur baskarna fram
Och räckte den fattiga handen.
Se här är min hand, min ära och min tro,
Och här har du ett redeligt hjärta.
7. O, ungersven! O, ungersven! Hvad gjorde du nu,
Som räckte den fattiga handen,
Som intet kunde ta mig, som rikedomar har,
Och låta den som fattig är bortgå.

|||||

8. Och rikedommen är blott ett lån utaf Gud
Och fattigdomen är en belöning.
Så riker som du är, så fattig kan du bli
En fattig kan väl också riker blifva.
9. Intet väder är plöt så högt uppe i trä,
Att det ej kan till jorden nedfalla.
Men hafver du en vän, besviker du den,
Så gör du emot henne synd och illa.
56. Tager jag den som rikare är
Och låter den fattige vara,
Trost sörjer han och gråter i alla sina dar
Och faller mång' sorgsliga tårar.
76. Ack! hur kunde jag ta dig som rikedomar har
Och låta den som fattig är bortgå, ^{afst.}
Och låta henne sörja i alla sina dar
Och bära den sorgen till graven.
- (hög)
1. Tänker Ni att jag går här och friar,
Trost jag går här så ofta om.
Det finns ju flickor i flere byar
Som jag tycker långt bättre om.
2. Och intet är jag stor och stolt
Och intet går jag med breda sand,
Men Gud ske lof för heder och ära
För ett ärligt och uppriktigt namn.
3. Intet kan jag till min vän komma,
Hvarken kora eller gå,
Men jag får vanta till den lifva samman,
Då få vi se gla öfver bågan blå.
- Karl Ahlborn.
Ekenäs landsförsamling.
- 4/by = gård.

Insamlade af T. Lunds den 23. mars 1885.

III, 14.¹¹³

1. Och hör ni goda herrar, som sitta i vårt lag!
Kan någon af er säga, hur långt jag gått i dag?
Jag skulle gå till flickan min, men det är så lång väg,
Och hvar gång jag dit kommer,
Och hvar gång jag dit kommer,
Så svarar hon mig nej.
2. Jag kammar och jag krusar mitt fagergula hår
Och silfversnodd kring hatten den sätter jag upp på
Sen knappar jag på dörren med natta stäpfven min
Och flicka är du inne Och flicka är du inne,
Så släpp mig in till dig. *afsk.*
3. Och flickan stängd upp dörren, hon bad mig stiga in
Och Gud ske lof, så flicka, nu får jag fått se min
Och flicka bad mig sitta; jag satt mig också ner.
Och flicka tappas dricka. bis
Hon drack mig och själf till.
4. Hur länge skall jag springa och nota mina skor,
Förre jag öfvervinna din ära och din tro?
Ja desto flere skaparena du sliter ut för mig,
Ja desto fler talfskillingar bis
Får skomakaren af dig.
5. Du friar som en toke, det må jag säga dig.
Men var jag en gosse, då skulle du få se,
Att jag skull skaffa flickan min, det kunde
Hon skulle hafva tyska skor bis *skulle jag!*
Med silfverspännen ny.
6. Jag är en jordmans dotter, dig vill jag intet ha.
Du är en fyllekropper, det har jag sport i dag.
Ja, krögare och källare jag liknar dig vid.
Ja mången brännvinskärning bis
Fatt penningar af dig.

7. Ja liknar du mig all vid en fyllekropp,
 Vethundrade riksdaler dem har jag supit opp
 Härfter skall jag suppa, betala som en karl.
 Det skall du få märka, Det skall du få märka
 I alla dina dar.

Karl Ahlborn. Bojo (Julo).

1. Men har himmelen så beslutit
 Att jag aldrig kan bli fri
 Från det band jag själf har knutit
 Och det öde jag är uti.

2. Men så låt mig talig vara,
 Lida hvad jag lida må;
 Ingen skall mig höra klaga
 Hvad som Gud mig lägger på.

3. Men badda dig bredvid min sida,
 Låt mig roligt sova på;
 Så slipper jag all sorg och kvida,
 Om jag din kärleksgunst kan nå.

4. Se här så har du högra handen
 Se här så har du hjärtat mitt.
 Här jag nån gång emot dig brutit
 Glöm mina fel, glöm aldrig mig.
 Karl Ahlborn.

